

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

HIRDETÉSI DÍJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésekül árlengedése adatik.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

Előfizetni az év folytatán minden hónap elején lehet.

SZERKESZTŐ LAKIK: III. TIZED, KÖNYÖK-UTCA, 121 SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-UTCA, 186. SZ.

Bélyegdíj minden beutalásért 30 kr.

Javítás-e vagy csak újítás?

Mindenek előtt kijelentem, hogy én csak a javításnak vagyok barátja, de nem a pusztán újításnak, mert ha az újításban javítást nem látok, akkor a régi dolog mellett, ha egyéb nem, harezol a megszokottság; és ez is előny.

Hajdanában, a mi nem volt épen oly rég, a gymnasiummal szemben volt egy kisebbzerű épület, mely dacára annak, hogy a három egymásra néző épület között, t. i. a gymnasium, régi cserépes és szerény önmaga között a legkisebb volt, mégis a legtöbbször figyelmét magára vonta. Volt rajta ugyanis két fölrás, mely annak valóságos Janus-jelleget adott. A cserépesel szemben nagy ékes betűk adták tudtul a 10 órákor éhező diákságnak, hogy ott „Tóbi Boross Mihály” kereskedésében az éhező gyomor korgásának lecsillapításával figyelmüknek erre tévedező irányát jobb útra téríthetik. Bűszkén tekinthetünk e fölrásra; mert mindenkinek megtetszett és úgy nyilatkozott róla, hogy igazán szép magyar név. Azonban büszkeségünk csak addig tartott, míg a másik, a gymnasiummal szemben levő oldalra nem fordultunk. Mert itt is volt fölrás, habár sokkal szerényebb; de azért félig bemészelt betűből is ki tudta bön-gészni a gúnyolódó elmczéség, hogy ott valamikor ennek a fölrásnak kellett érségében állnia: „Nagy-Budai-útcza”. Erre azután egész özbűne zúdult nyakunkba az okoskodásoknak. . . Ime — mondogatták — Kecskemétnak nem is elég egy Buda városa. nekik abból is kettő kell, nagy is; kis is; mert van nekik Nagy-Budára vezető útczájuk is. Persze, ily nyomos érv hallatára szemlesítve kellett hallgatnunk.

Ujabb időben ismét otthon lévén, budai-útczát már csak egyet találtam, de láttam e helyett kárpótlásul a régi

„Nagy-temető”, „Nagy-halasi” stb. útczák helyett „Temető nagy”, „Halasi-nagy” stb. útczákat. Eszembe hozta ez természetesen a régi kifogásokat s én ezeknek daczára sem voltam képes ez újításnak helyességét belátni, sőt conservatív hajlandóságomnál fogva a régít kívántam volna vissza. Hogy miért, azt röviden elmondhatom.

A kérdés eldöntését a viszony határozza meg, mely az útczának neve és maga az útcza szó között van. Mert ha ezek között a viszony oly erős, mint az összetett szónál az alap- és meghatározó szó között van, akkor természetesen egészen helyesül lesz mondva: Nagy-temető útcza. Sőt kizárólagosan ez lesz a helyes, mely más elhelyezést meg nem tűr. Arra nézve, hogy csakugyan ez a viszony áll-e fenn, akadémiái határozatot ugyan nem tudok idézni, de az írásmód e mellett látszik bizonyítani; mert legtöbbnyire kötőjellel látom írva, pl. e lap ezimje alatt is így: „Budai-útcza”. Azon fölül az országok, városok elnevezésében is analógiára találunk. Mert nagy Németországról, szép Magyarországról szól az ének; de német-nagy-országot, magyar-szép-országot, még a költők sem énekeltek meg; pedig tudjuk, hogy ezeknek sok olyan dolog is szabad, mi más közönséges halandóknak nincs megengedve; mert írva vagyon: multa licent poetis. És nem tudom, vajjon a kún sz.-miklósi-aknak vetette-e már valaki városuk elnevezése miatt szemére, hogy ők Miklóst kún szentnek akarják hirdetni? Pedig analógia útján ez is megtehető. Ezen újítás alapvetőit jó volna a fővárosi tanácsba is beküldeni, hogy az ósdi „Váci-körút” és „Museum-körút”-at javíttassák ki a patentirozott „Kör-váci-út” és „Kör-museum-út”-ra.

Meglehet azonban, hogy a viszony fölfogásában tévedek; de még azon

esetben sem látom be az újítás szükségét, ha csupán csak a jelző és jelzett viszonyát tétélezzük föl köztük; mert nem ismerem szabályt arra nézve, hogy, ha egy szó előtt több jelző áll, akkor a jelzők csupán egymásnak lehetnek jelzői, de nem valamennyien a jelzettnek. Mikor én p. u. Kecskemétnak nagy magyar városnak nevezem, abból egy magyarul beszélő ember sem azt a következtetést vonja le, hogy ott már mind legalábbis öles magyarok laknak; hanem igenis azt érti belőle, hogy Kecskemét olyan város, mely nagy is, meg magyar is. Vagy talán az útczák elnevezése kivétel?

De ha azokkal a szép új fölrásokkal a Scillát kikerültük volna is, könnyen beleütközhetünk Charybdisbe. Mert a kiknek eddig az nem volt inyére, hogy mi nagy Budára, nagy Csongrádra stb. jártunk; most meg azzal állhat csúfolt rajtuk, ha azt keni rák, hogy útczánk nagy és kis voltát Csongrádról, Halasról stb. hozzuk, sőt azt a vásárra, temetőbe is kiküldjük; mert mást értenek ám a „nagy” és „kis” alatt Csongrád és Halason; sőt más a „vásári nagy”, meg a „temető nagy” is; már t. i. azok fölfogása szerint Kecskemétnak jelenleg.

Tudom, hogy szerény megjegyzésemmel post festo énekelek és a sok pénzbe kerülő fölríkat reformátora is Pilátussal csak azt fogja nekem mondani: „A mit irtam, azt megirtam”; de kegyeletből a régi fölrások iránt azok jó hirvenének megőrzésére jónak látom ezen jó szándékú indokaimat elmondani, hogy máskor ha újítunk, azzal javítsunk is. J. J.

Az árvák pirostojása.*)

(Husvétü czikk.)

400 árvának a szülei imádkoznak fent az égben gyermekeik második szüleiért. 400

*)Térszűke miatt mult számunkból kimaradt. Szerk.

árva imádkozik naponként azokért, a kik elhagyatottságukból kiragadták őket és belőlük a hazának hasznos honleányokat neveltek. 400 talán a nyomorból, talán a bűnből, a bizonytalan szomorú jövőből megmentettek lélek. Boldogító öntudat.

Egész esendően, zajtalanul tartotta meg nemrég a magyar gazdasszonyok országos egyesülete fennállásának 25-ik évfordulóját. Minden zajt, külső pompát kerülve, senki sem tudott felőle, csak az egylet tagjai és — árvái. Az egész ünnepély abból állott, hogy az árvákat a hitvallásuknak megfelelő templomokban vezették isteni tiszteletre, onnan visszaérkezve, már a választmányi tagok várták őket élükön az elnökövel: Damjanich János szabadsághős fenkőt szellemű özvegyével és az árvák nemtőjével. Az árváknak megmagyarázták a nap jelentőségét, azután egypár alkalmi dalt énekeltek el velük, ezt a rendesnél gazdagabb ebéd követte és az ünnepély be volt fejezve, az igazi ünnepély, melyet az égből 400 elkötött anya áldó szemei néztek.

Mayer György úr, az egyesület derék titkára, ezen ünnepély alkalmából rövid vonásokban megírta az egyesület 25 éves történetét. Ebből kiténik, hogy az egyesület intézetében fennállása óta 400 árva nyert felvételt, kikből egytől-egyig a társadalom hasznos tagjai lettek. Jelenleg is 103 növendék élvezi az áldásdús működésű egyesület jótékonyágát az ország minden vidékéről és az intézetben a háztartási teendők mellett még szabás, varrás és különféle kézműmunkák készítésével is foglalkoznak.

Megindító az évi jelentés következő passusa: „Az egész választmányt szinte fájdalmanak ad kifejezést a fölött, hogy az árvaházba való felvételért könyörgő árvák néha oly tömegesen jelentkeznek, a megüre-sedett helyek száma pedig aránytalanul oly csekély, hogy nem ritkán vérző szívvel kell visszautasítani oly segélytelen árvákat is, kik az egylet hatékony pártfogását kétségkívül megérdemelnék, s kiket szív-özömmel venne jótékony gyámolítás alá, de előlük a bizonyos korlátok közé szorított anyagi viszonyokból eredő kényszer — fájdalom — bezárta az árvaház kapuit, s így az árván maradt sürvelődötték kénytelenek más vigaszhelyt keresni; de ki tudja, vajjon e szegények ta-

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCSÁJA

A SZINÉSZ.

Dramolette.

(Folytatás és vége.)

VIII. jelenet.

Előbbiekk. Gizella.

Giz. (az utolsó szavak alatt megjelénik az ajtóban, kis ideig megáll, aztán vidáman)
No hál Istennek, valahára hát a rettegésnek vége. (Közéjük lépve) Bácsikám, Bizon sok könynek volt az okozója; Szegény Ilonka annyit sirdogált Szobambá, hogy felét helyette én Végezem volna szívesen; de én Sokáig sírni nem tudok; hiába!

Balla. Boldog lényka, mért is sírna, hogyha Nincs semmi ok rá?

Giz. Oh, hogy is ne! Lám,

Hát az örömben sírni nem lehet, Mint Ilka most? (Ilonhoz) Hanem most már elég; Szívemre hadd szorítsalak, jer — és Hadd mondjam azt el forró csókjaimmal, A mit boldogságra kér szívem. Mert én a szóval is csak úgy vagyok, Hogy megcsókolt inkább szászor is, Mint hogy frázist keressek. Nos, Ilon, Akossal aztán légy boldog! tudod?... (Összeesni-kolja, aztán Ballához fordulva)

Rossz bácsi, hogy megijesztett, no lám! Hiszen Ákosnak minden gondolatja Ilon, s viszont Ilonnak Ákos; azt Hiszem, jobban szeretni nem lehet, Mint ők egymást; és bácsi zsarnokai Közéjük lép, hogy elszakítsa őket,

S miért? mert az öreg Belényesi Meggyűlölő, hát konzekvencia, Hogy a fiatal Belényesi is Kegyet vesszentsen! . . .

Ilon. De, Gizella, kérlek,

A helyzettel nem vagy tisztában —

Giz. Csitt!

Sirtál elégszer, én meg hallgatték;

Készülj te most a hallgatásra, én!

Beszélni készültem. (Ballához) No, bácsi, hát Bizon meg kell lakolni egy kicsit

Azért, hogy megzavarta örömmünk S két nap siralmas volt az életünk.

Fél, úgy-e? — No, ne féljen hát, ma még Nem kap ki, elmarad más alkalomra.

Hanem legyen szabad megtudnom azt, Mi mondta elő e szép sikert?

Ilon. Minő sikert, Gizella?

Giz. Hát talán

Nem csalt szemem, a hogy imént beléptem?

Atyád karolva tartott s csókjait

Hinté reád. Én azt hiszem, hogy ez

Ha többet nem jelent, hát legalább

Annyit, hogy kedvező jelnek vegyem.

Ilon. Atyám szándéka még nem változott.

Giz. Mi volt hát az beléptemkor?

Balla. Leányom

Nemes szívéről a legszebb biznyság.

Ő kész szerelméről lemondani

Csupán azért, hogy engem el ne hagyjon.

Ez, úgy-e, sok még áldozatnak is?

(Ilonhoz) Nem, lányom, azt el nem viselhetem,

Hogy én miattam légy boldogtalan!

Ilon. Minő boldogság lenne az, ha téged

Magadra hagyva tudnának s talán

El is hagyatva? — Ákos megbocsát,

Mert jószívű és tudja helyzetem.

Giz. No ez ki volna hát gondolva szépen;

Csak hogy nem hagyjuk abba, Ilonám!

Lásuk: kinek könnyebb lemondani, Te nekéd-e egy élet örömről, Vagy bácsinak arról az élvezetről, Hogy még tovább is duzzogjon s talán Azt higye, hogy a mit tesz férfias? Biz' úgy tetszik nekem, hogy bácsikám Jégjobban azt cselekszi, hogy ha szépen Kibékül s elszavalja majd Petűrt, Mert úgy tudom, holnap „Bánk-bán” lesz. No rajta, édes bácsikám, hamar, Készüljön, — itt a próba ideje!

Balla. Kedves teremtés, hogy szívére vall! Ne kényszerítsen engem, Gizikém, Hogy azt tegyem, mit tilt önézetem. Nem tudja azt kegyed, mi fáj nekem. Nem gyermekes makacsosság, duzzogás, dacz — A mint kezged volna — viseletem; Sem eldobott szőrt fölpattanás; Más ok van itt, melyen a szív fenekén, Né várja azt, hogy újra fölfakasszam! Majd egyszer elbeszélgetünk s talán Elmondok akkor egyet-mást. Hiszen Lakásom itt lesz; édes atyja meg-Fogadtatta velem. Ó jó barát, A multa szívesem emlékezik, Azért adott házban is lakást, Hogy többször elmerenghesünk a régi Időkön s ifjú kedvteléseken. Ezután pedig végkép együtt leszünk, Itten pernegnek majd le napjaim Nemes szívű barátom oldalán. Gizellám, lássa, egy álom ez is, S a szép álom miatt zavarni meg? . . .

Giz. Erélyes hangon kezdtem, mit se használt; Határozottan léptem föl — s Ilon Érzékenykedni kezdett, és hágy meg Komoly dologról ejte szót, hanem Magát a dolgot elhallgatja; hát most Mi van még hátra? Érzékeny leszek

Én is, kérésre hangolom magam. (Ballához) Édes jó Balla bácsi, kérem önt, Nagyon szépen kérem, fogadja el A bekülsére kész kezét; legyen Ismét a régi minden és nekem Lehessen alkalmam közöntenem Ilonkának boldog menyasszonyul S önt, bácsi, mint vidám örömpát. No így lesz, úgy-e? Lássa, bácsi, minden Csupán magától függ. No, kérem, önt; Könyörgök drága, kedves, jószívű, Egyetlen Balla bácsi, tegyen úgy!

Balla (meghaltatlan). Ez angyaliság, e napsugaras Kedélyt is meg kell szomorítanom? . . . Kegyed nem tudja, mit tesz az: egy élet Reszevit szívünkben hordani S balzsam gyantán rá nem találai mást, Csupán pályánk szerelmét. Ime hát Kitarom lelkeim, fölveid mind, Mi eddig benne mélyen rejtetted S miről saját leányom sem tudott. Csaldóm ellenére lettem az, Mi eddig voltam. Előtatnom A megvets kisért és biztatol Előtem a nyomor járt. Úgy-e, mily Keesgetető kezdet? De itt belül Egy láng hevített, melynek melegéni Elűnt előlem a hideg közöny. A megvets feledtem s a nyomort Megkedveltem. Erős volt a varázs, Mely a színeszethez kötött; pedig Számomra hajh, mi sok volt hátra még A szenvedésből; jó, hogy nem tudám Előre. — Volt egy higom, mint kegyed Őly szép testben, lélekben; egyedül Ő volt irántam telve szeretettel, Ő könyezett csupán, hogy tövözám a Hátzól. Egyszer elfeledkezett Ő is, soká nem irt, mig egy napon

lálnak-e ilyet máshol? Az egylet választmányát csupán ama biztató remény vigasztalja, hogy a társadalom kötelességét ezekkel szemben is teljesíti.

Szomorú biztató! Hiú remény! A szegény árva, oda dohva a bizonytalan sorsnak, elesenevén, elzúlik, megromlik és nagyon esékly azok száma, a kik oly második anyát találnak, mint a gazdasszonyok országos egyesületének árvalaiza.

De e cikk írására nem is annyira ez, mint egy másik, valóban lélekemelő körülmény indított, melyről a titkár úrnak fent említett jelentésében szó van és mely fénysen igazolja, hogy hazánk lelkes honleányai, a híres magyar anyák mennyire fel tudják fogni és méltányolni az egyesület működését.

Királovánszky Istvánné, az egylet buzgó és fáradhatlan választmányi tagjának kezdeményezése folytán ugyanis 1878-ban, tehát 8 évvel ezelőtt az egyesület kebelében az említett nemesszivi hölgy elnökléte alatt egy persely-bizottság alakult, mely feladatára tette, a szegény, elhagyott árva ügyét gyűjtő-perselyek kiosztása által előmozdítani és lehetővé tenni azt, hogy az egyesület intézetében menél több árva nyershessen menhelyen.

E cél elérésére Damjanich Jánosné elnök, gróf Batthyány Lajosné és Kármán Lajosné alelnökök és a titkár az egylet választmányi nevében lelkes felhívást bocsátottak ki a haza hőlyeire, melyben felkérték őket, hogy forduljanak az egylethez ily perselyekért, függesszék azokat fel lakásaikban és használjanak fel minden alkalmat, hogy az árva perselyének tartalma gyarapodjék.

Az alalmazna-gyűjtés eme rokonszenves formája oly sikeres támogatásra talált, hogy az egész országban elhelyezett perselyek kiürített tartalma a lefolyt 8 év alatt 17,845 firt 92 krnyi összeggel gyarapította az egylet pénztárát. A legutolsó évben az árva-perselyekből 590 firt 92 kr. folyt be az ország minden részéből.

E fényes eredmény elég bizonyítéka annak, hogy a magyar hölgyek jótékonyág tekintetében versenyre merészkednek magával a jótékonyág nemtőjével is.

Es most hadd álljon itt a fent említett lelkes felhívásnak egy része és hadd szójon újolag hazánk áldozatkész hölgyeire, azoknak tudogen érző és a közjóért lelkesülni tudó szíveire!

A legmélyebb bizalom érzetétől áthatva kérünk benneteket, tőrüljétek le jótékony gyámolítókat által a szerencsétlen árva könyeit; forduljatok hozzáuk a magyar gazdasszonyok orsz. egyletének árva javára felirattal az az egylet peszétjével ellátott perselyekért! Helyeztetek el azokat hajlékaitok legalkalmasabb helyére; legyen az dísz, fénye és büszkesége a családi tűzhelynek; tekintse az árva perselyét-kiki a jótékonyág oltárának. Családi ünnepek alkalmával és ha a család valamely tagja örömhirt vesz, avagy a szerence által kerestetik fel, tehát ily boldog percekben, vagy egyéb kínáló alkalmokor (pld. társasjátékoknál, fogadásoknál stb.) ne feledkeztek meg a szegény árva perselyéről sem. Ha abban ti, jó barátaitok, ismerőseitek csak néhány fillért is helyeznek el, az évenként egyszer kiürítendő persely: áll-

rekéből összerakogatott hatosokat, forintokat fog tartalmazni, és ha évenként az egylet 1000 perselyébe egyenkint csak néhány forint is gyűl egybe, egy éven át árvalázunk javára kirajzárókból felszaporodott néhány ezer forintot fogunk jövedelmezni. Ily perselyek iránt fordulhatni óz. Damjanich Jánosné egyleti elnökéhez (Sándor-útea 32.) és Kiralovánszky Istvánnéhoz, a perselybizottság elnökehez (Lipót-útea 36.)

Es mi még tegyük hozzá, hogy a Mindenható Isten áldja meg mind a két kezével az árva jöltevőit!

Egyleti és társadalmi élet. Intézetek.

A helybeli jótékony öngyület szokásos ajándék-kiosztását a városi szegényházban e hó 24-én délután tartotta a husvéti szent ünnepekre: a város részéről megjelent Léstár Péter polgármester, Hajas Illés főkapitány, Keresztes János főjegyző, Dr. Kecskeméti Lajos tiszti főorvos, továbbá Hornyák József tanár urak.

Az egylet részéről Gáll Ferencz, Horváth Béláné, Szabó Lászlóné, Siráné Szabó Róza úrnok. A kiosztásnál fáradoztak: Csorba Róza, Zombory Ida, Horváth Margith, Szabó Terka és Anna, Tassy Hermin.

A jót. öngyület választmányja kedves kötelességét teljesíti, midőn szíves köszönetet szavaz első sorban a feat említett uraknak, kik megjelentésükkel az ünneplést emelni szívesek voltak, továbbá a közreműködő úrhölgyeknek; de főleg Szabó Lászlóné úrnöknek, a ki magára vállalta egyedül a jótékonyág kivételét és végrehajtotta oly módon, hogy az egyletet minden kiadástól felmentette és az összes 120 szegény között kiosztott élelmi czikket nagylelkű, áldozatkész adakozóktól szerezte be.

Kecskemét, 1886. április hó 28-án.
Dr. Horváth Mihály, egylet. titkár.

Meghívó „A Kecskeméti Dalárda” f. 1886. évi május hó 9-én délelőtt 11 órakor a városháza tanácstermében alakuló közgyűlést tart, melyre az egyesület működő és pártoló tagjai ez úton is tisztelettel meghívattak. Kecskemét, 1886. április hó 16. Tóth István, titkár.

Irodalom és művészet.

Az „Ország-Világ” husvéti száma a rendszer nagyobb terjedelmében jelent meg. Igazi ünnepi szám ez, mely egy szellemi, mint artisztikus tekintetben dícséretére válik e lap szerkesztőjének. Ünnepi czikket (A feltámadás ünnepe) Kaas Ivor báró, a kitűnő publicista írt s ezenkívül egy egész sorát találjuk az érdekes közleményeknek. Tolnai Lajos „A jegkisszony” című érdekfeszítő regénye s Szabó Endre „A kardos menyecske” című humoros és illusztrált regénye mellett a többi közlemények következők: „Feketeország”, fantasztikus népmese Benedek Eleköt (hét illusztrációval), „Husvét beszámoló” Szekmári Mórtól (Roskovits Ignáz illusztrációval), „Garabonczás diák” Seress Imrétől, a kitűnő travestia-írótól (Goró L. illusztrációval), „Hubay J.-ről (arcoképpel s a kitűnő hegedű-művész egy szerzeményéről mutatvánnyal) Szokolay Kornélótól, „Róma és környéke” Bonney-től (képekkel); Fraryről, a „Latin nyelv kérdése” című mű szerzőjéről szellemes tárcza Május-tól; Horváth Sándor, a pesti új evang. lelkész (arczéppel) Czigány Károlytól; „Tünder-

rijak” (Nők világa) Elemértől stb. A nagyobb képek közt igen sikerült Mannheimer Ágost „Balek” című husvéti rajza a czimlapon, továbbá: „Szent Veronika kendője” s „A kereszt alatt” című nagyszabású képek stb. A rovatok, mint rendesen, élénkek, gondnal vannak megtervezve. Előfizetési feltételek: január-decemberre 10 firt, jan.—júniusra 5 firt, július-szeptemberre 2 firt 50 kr., június-decemberre 5 firt. Az „Egyetértés”-sel együtt: egész évre 28 firt, félére 14 firt, negyedére 7 firt, egy hóra 2 firt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, Kecskeméti-útea 6. sz.

Érdekes munkát írt „A bahnáról” Síriska Andor tanító és arra előfizetési felhívást bocsátott ki. A könyv megjelenik június 1-50 hetében, 128—144 lap kiterjedésben, előfizetési ára 30 kr., mit czímére (Pécs, Agoston-tér 1. sz.) kér e hó 20-ig beküldeni. 5 példány ára 1 firt 20 kr. Czélja a nép fölvilágosítása a vallás útján. Jó lenne pusztai iskoláink könyvtársaiba.

KÜLÖNFÉLÉK.

Dr. PAULER TIVADAR

igazságügy miniszter április 30-án délben meghalt. Alkotmányos életünk egyik kimagasló alakja volt e kitűnő tudós és államférfi. 18 1/2 évben a közkutatási tárczát is kezelte, de maradandóbb nyomokat hagyott igazságügyi miniszterkedése, valamint jogtanári működése az egyetemen. Mint a „Pesti Napló” április 30-iki esti száma mondja, Dr. Pauler Tivadar tanítványainak száma 10,000 körül jár. Kecskeméten is sokan vannak, kik lábainál hallgatták a törvénytudományt és be is vallották kegyeletüket iránta tündetőleg, midőn a szeretett tanár Kecskeméten látogatóban 1870-ben volt, örömmel szerelték köré és tömegesen vettek részt a banketten, mely tiszteletére akkor a kaszinó nagytermében rendeztetett.

— **Orgona-hangverseny.** A róm. kath. főgymnasium javára tervezett orgona-hangverseny biztosítottak látszik. Lohr János hangversenyző orgona-művészen kívül, a jótékony cél iránti tekintetből szíves kézzel vállalkozott a közreműködésre tess. Sebastiani Károlyné úrnő 6 nagysága is és Szegedről t. Fáy Zoltán gondnok-művész. Addig is, míg a rendező bizottság által kiadandó meghívók nyomán többet közlhetnek, közöljük az előkészítő bizottság program-tervezetét: 1. rész. 1) Beethoven, Adagio pathétique szonátából — és: Chopin, Gyászinduló. 2) Liszt, Ave Maria; vegyes karban előadja a főgymnasium énekiskolája. 3) Wagner, Egyházi jelenet. 4) Beriot, Adagio, hegedű-zsóló; előadja Sebastiani K. né úrnő. — II rész. 1) Bach, Toccata. 2) Lohr, Salve Regina; férfirkarban előadja a főgymnasium énekiskolája. 3) Mendelsohn, Orgona-szonáta 3. sz. I. tétel. 4) Mozart, Adagio,

cselló-zsóló; előadja Fáy Zoltán úr. 5) Hesse, God save the King. — A hangverseny idejét illetőleg most csak annyit közölhetünk határozottan, hogy az május 12. vagy 13-ik napjára tervezetik a déltáni órákban.

— **Mulatság.** A Dalárda és a mükedvelők zenekara f. évi június hó 12-én a mulatkozás ténacsal egybekötött tavaszi mulatságot rendez.

— **Pintér Kálmán** tanár új dramoletje a hét folyamán már, mint külön lenyomat kapható lesz a Gallia-féle könyvkereskedésben és a mint sejtjük is, a szerzőnek is. Ara iránt még tájékozva nem vagyunk.

— **A „nagy hangverseny”**, melyet husvét vasárnapján Szabados Géza zenei igazgató fele részben a „Rongyos Egyesület” javára rendezett, nagyon kis közönség jelenlétében ment végbe; a következő tehát megmutatta, hogy minő szerencsétlen gondolat volt ezt a napot választani hangversenyre. A szellemi siker valamivel jobb volt, mint az anyagi; a program egy-két pontja elég élvezetet nyújtott. Jól sikerült a 2. szám (Weber op. 79.) zongora és vonós-negyed, melyben úgy a Grosz Matild k. a gyakorlott zongorajátéka, mint a szabatosan előadott vonós-negyed kiséret tetszésben részesült. Grosz M. „Preciosa nyitány”-ában is kitűntette ügyességét, mely idövel az előadásbeli merevséget is bizonyára le fogja győzni. Pollák Szerén zenei reményekre jogosít; Feuermann Matild czimbalom-játéka is, mint egyszerű produkció, elismeréssal érdemel. A 2. számon kívül kiválóan koncertdarab volt Beriot IX. A moll hangversenye, melyet Nemesseghy István zenei hegedűtanár adott elő Szabados Géza zongorakísérettel mellett. A műsorszt szépen egészítette ki Battalji János úrnak ismert otthonossággal és vonzó módon előadott szavazata: A csók, Kis J. től. Végül még az az észrevételünk van, hogy miért nevezte Szabados úr ezt a hangversenyt „nagy hangversenynek”, mikor nem volt az! Mi legalább úgy tudjuk, hogy a „nagy hangverseny” valami más. Ha a közönség hangversenye akar menni, úgy is, akkor hiába való a nagy szó is, meg a nagy plakát is.

— **A tanoncz-munkakiallításra** a kecskeméti Kereskedelmi Ipar-Hitelintézet és Népbank igazgatósága 100 frankot 10 db. 10 frankos aranyban, az Iparyesület 10 firtot ajándékozott. Midőn a kiállítási bizottság nevében a nemes czélnak utánazára méltó buzgó támogatásért köszönetet mondok, együttál felkérem a n. é. közönséget, hogy e czélna szívesen támogassa az adományait hozzájutatni sziveskedjék. Pataky Imre, kiállít. penztárnok.

— **A kecskeméti jogakadémia ifjúsága** a következő meghívót bocsátotta ki: „Meghívó a kecskeméti jogakadémia ifjúsága által 1886. évi május hó 22-én a városi műkertben részben a szabadságszobor, részben a Jogi Önképzőkör javára rendezendő zártkörű Jogás-Majálisra. Aág Miklós elnök. Tóth Antal penztárnok. Szeeless László ellenőr. Battalji János, Endre Zsigmond, Kiss Gyula, Kerekes János, Laczi József, Petrovay Gábor, Petrovics Sándor, Sperlaigh Géza, Stringovits Béla. Kezdeté délután 5 órakor. Személyleg 1 firt. Családjegy 3 firt. Felülize-

Atyám rövid tudósítása jött:
Hogy hosszú szenvedés után bugom
Meghalt... Tehát még azt sem engedék,
Hogy a halálos ágyon, vagy pedig
Koporsójában láthassam!...

Giz. Hisz' ez
Nagy szivtelenség, édes bácsikám!

Balla. Kegyetlenség! — a nekem nagyon, nagyon fájt,
De kedvemem nem hogy meg nem szegé,
Sőt még fokozta pályámon, hiszen
Ezentúl abban lettem vigaszom.
Ejőtök aztán a fényes napok,
Siker sikert ért; ünnepeket levék;
S hogy a szerence rajtam remekeljen,
Dicsőfényben adta egy napon
A boldogságot is: menyasszonyom
Lett az, a kit nem volt elég szeretnem,
Oh, mert imádtam is... Dehogy, dehogy
Cserétem volna sorsot bármelyik
Fejedelmével a földnek!... Egész
Éltemnek ödvössége lett e nő,
Honkám anyja; általa magam
Jutalmazottam éreztem azert,
Hogy úgy szerettem a szíveszetet...
Szegény leánykám!... (hanjón elfogadják; elfar-
[dul s szemét túrl.)

Giz. (részedtél) Balla bácsi, mért sír?

Balla. (némi szünet után) Színes voltam csupán és
[semmi más;
Ó meg színeszöm, egy azok közül,
A kik könnyen veszik az életet...
Nem volt elég az én szegény szerelmem,
Az édes szöhoz ő kinszet kívánt,
(szakadozott beszéddel)
S midőn akadt, ki megkínálta kinscesel...
Egy roggelen engem... özvegtem... kicsiny
Alig két éves gyermeköt pedig...
Árván hagyá... eltűnt —

Hon. (az anyjáról mondottakat igazgatlan figyelve, az utolsó szönd felakolt). Irgalmas ég!... (elalél.)
Giz. Honkám!... Istennem! szegény leány!...
Balla. (segítégyre siet). Édes leányom!...
Hon. (nagydoz téve). Köszönöm apám,
Hogy ezt is elmondatt; most már tudom,
Mi a teendőm; még csak egyre kérlek (készt
[összeleve])
Szegény anyámnak ég bocsás meg és
Engedd, hogy édes emlékezetet
Tisztelem ezután is... Megbocsáték.

IX. jelenet.

Előbbiek. Ákos.

Ákos. Jövök megint és újra küldetésben.
Bátyám, holnap „Bánk-bán” leszen; a próbát
Már kezdenék s Petúr ninesen sehol —
(nyomatékkal) Ó érte jöttem!

Balla. (Ákosra nem is figyelve). Ennyi röviden
Az én történetem. — A sors kemény
Próbára tette, úgye, kedvemem
A színi pályán? S még sem vette el;
Az embert már csaknem megléte bennem,
De a színeszt sirtetlenül hagyá,
És én színesz levék aztán egészen,
Szívvel, lélekkel, tettel, gondolattal.
De, hajh, a színesz sem maradtott
Bántatlanul; s ez lett a végesapás...
Oh mondja meg Gizám, mi volna még
Rám lelkesítő ott a színpadon?...

Ákos. A megbocsátás fenkölt érzete!
Oh, hogyha tudná, mily szorongva várja
Bátyámat az, ki jóbarátja volt,
Az most is és a sirtig az leszen.
Csak egy szót! — azt, hogy megbocsát s megyek
Hírül víszem; meg lesz a beküvés,

Feledve minden; Balla bácsi meg
A régi kedved játsza majd Petúr.
Balla. Sem azt, sem más! cenzúrl.
Hon. Oh atyám,
Mostantól fogva rajtam lesz a sor
Szeremet hiven betölteni.
Nem tudtam eddig, mi vagyok neked,
Most már tudom: nem gyermekek csupán, —
Vigasztalód egy kinos életért!
Ez a magasztos hivatás, atyám,
Oszatlanul kívánja lelkeket.
A színpadnak tehát örökre búcsút
Mondunk; s legfőbb gyönyört az ad nekem,
Ha édesed tudok majd néha tenni
További életben néhány napot. (Ballára borul.)
Balla. Öcsém, Ákos, látod: számomra még
Van boldogság a színpadon kívül!
Ákos. Hiáh! mondja, bátyám, én tudom,
Hogy boldogsága teljes nem leszen.
Támadni fog lelkebe majd egy úr,
Melyet be nem töl semmi érzelme,
Csak egy. Nevet megmondjam?
Balla. Ne, ne mond! —
Tudom, mit gondolsz. Lesz elég erőm
Ehnyimni régi vágyakat Nekem
Nines mit keresnem többé köztetek.

X. jelenet.

Előbbiek. Hamari.

Hamari. Alázatos szolgáljuk! — Balla úr,
Néhány szöml volna önél sürgötlen,
Direktor úr küld.
Balla. Nos, tán nem titok?
Hamari. Oh, kérem, legkevésbé sem titok.
Holnapra „Bánk-bán” van kütüzve és
Igazgatónak azt kérdi tisztelettel,
Hogy Balla úr Petúr-t eljásztá-e?
Balla. (kecsesen). Nem, sem Petúr-t, sem más! Többe
[reám

Ne is számítsanak; úgyis lejárt
A szerződészem.
Hamari. Ezt mondjam tehát?
Ákos. Semmit se mondjon ön; várj meg itt,
Együtt megyünk és én bizton hiszem,
Hogy Balla úr is jön velünk.
Balla. Csalódo!
Az volt talán a tervekét, hogy engem
Színpadra csaltok „Bánk-bán”-nal?
Ákos. Való,
Hogy így gondoltuk azt előbb; de most
A véletlen segítégyntekre jött:
A foispán úr holnap itt leszen,
És a darabot most már adni kell,
Mert úgy kívánják.
Balla. Kik?
Ákos. Először is
A polgármester úr.
Balla. (beszelenél). Eh, bánom én?
Ákos. De mit csinálunk, bátyám, a szereppel?
Hamari. Azon esetre, hogyha Balla úr
Nem lép föl, másnak van kiosztva.
Balla. Hát
Aztán kinek?
Hamari. Bodorfyának.
Balla. (hévvel). Petúr —
E nagyszerű, pompás, dicső szerep
Bodorfyának kiosztva!... (göngyöl) ha, ha, ha...
Homályosul el búszke, szép szírvány,
Magyar színeszet!... Hah, kontárkodók!
Petúr-t Bodorfy játsza — egy gyereket!...
No, fordulj meg sirtóban, jó Petúr!...
Ákos. De, bátyám, már bocsásom meg; igaz,
Hogy ifjú még Bodorfy, ámde buzgó,
Törököl és tehetséges fia.
Balla. (haraggal). Mindegy; Petúr-t meg nem játsza
[hatja el,
Giz. De hát ha nines más, bácsi, mit tegyen

Házeladás.
A belső utcán Sárospatak 106. sz. alatti háza, melyben van 3 tizenhárom szobával, és 4 udvari konyhával és nagyobb szobával, továbbá nagy konyhával, kamrával, 4 lóra való istállóval és kocsiszennel, — az egész telket ad a nevezett házhoz délután 11 óráig, d. u. 4 óráig. —
Baró Putcáni Béla.

CZIGELKAI

LAJOS- forrás.	ISTVÁN- forrás.
Gyógyvíz elsődrendű, kipróbálva és orvosi tekintélyek részéről a legmegleggebben ajánlva.	Borvíz legdúsabb szik- és szén-sav tartalmú Európa valamennyi ásványvizei között.

A forrás kezelősége
CZIGELKÁN
Sáros megye. 90 (12-2)

Utóbbi időben itt Kecskeméten is történt visszaélés üvegeinkhez hasonló utánzatokkal. Ezért van szerencsénk a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy a természetes

PARÁDI VIZ
egyedüli foraktarát újlag

PATAKI és NYIRÁDY
ezeknek adtuk át.

1 literes palack ára 20 kr.
1/2 literes palack ára 10 kr.
Nagyobb vételnél előnyösebb ár van.
Kiváló tisztelettel

Gróf Karolyi Gyula őccellentiaja parádi ásványvizek források kezelő hivatala **Parádon.** 83 (10-2)

Kitüntetések:
A gráci 1880. évi orsz. kiállításon elismerési oklevéllel.
A triestzi 1882. évi kiállításon bronz-éremmel.
A bécsi 1883. é. nemzetk. gyógyszerész. kiállításon ezüst-éremmel.
A torontál megyei gazdas. kiállításon 1884-ben ez. díszoklevéllel.
A budapesti 1885. évi orsz. kiállításon a nagy érremmel haladás- és versenyképességért.

A MOHAI
ÁGNES
FORRÁS

hazánk egyik legszén-savdúsabb

SAVANYUVIZE
kifin. szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál a gyomorak az idegrendszer bántalmán alapuló bajokban. Általában a víz mindazon körökön kiváló gyógyt. ágyelm-t érdemel, melyekben a szervek élet támogatása és az idegrendszer működésének felfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos foraktár **Édeskuty L.** m. kir. udv. szállítónál Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárba, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1885-ik évi elszállítás
palack 1.800,000 palack.

Kecskeméten kapható: Bóka Zsigmond, Dávid Bertalan, Feuer Jakab, Gyenes Sándor fiai, Katona Zsigmond, Molnár János gyógyszer., Pataky és Nyirády és Witz Gusztáv uraknál. 92 (12-4)

Az első osztrák

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári társaság
BÉCSBEN, IV. Heumühlgasse 13. alap. 1817. 34 (12-7)

MARKERT M. vezetése alatt

ajánlja nagy árúraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárólag kapesokkal, úgyszintén puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fries- és parquettalajok.

A gyár szárazfa-anyagjának nagy raktára által, mint szintén kész áruinak nagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fent nevezett árukól a legrövidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár vállalkozik portálék előállítására, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák stb. stb. berendezésére is, nemkülönb. mindenféle, gép-ekkel előállítható faművek elkészítésére, adott rajzok és minták után; kivéve a házi bútortokat.

Tudósítás.
Van szerencsém ezenel a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, miszerint helyben Csongrádi-nagy-útcán Faragó József házában **Ifj. Bíró Pát** czég alatt

vegyeskereskedést nyitottam.

Szakmában vágó teljes ismeretem, melyeket évek hosszú során hazánk legelőkelőbb vas- és fűszerkereskedésiben magamnak szerzetem, azon kellemes helyzetbe juttatok, hogy kereskedésemmel mindennel, mit e szakma és itteni szükségletek igényelnek, elláthatom; s így nemcsak hasonlóvül üzlettel versenybevetek, hanem képes leszek a n. é. közönség minden kívánatát legnagyobb megalgódéssal kielégíteni.

Kereskedjék engem a n. é. közönség becses bizalmával megtisztelni; — magamat pedig szives figyelmébe ajánlva, vagyok mindenkorra kész szolgája

Ifj. Bíró Pál,
vegyeskereskedő.
91 (3-2)

Valódi jó törköly-palinka!

Ahulirt **Kovács Ferencz** vegyeskereskedő és pálinkafőző tudatom, hogy a IX ik tizedben, a széles- és a mezei-útcza sarkán 61/2. szám alatt levő üzletemben valódi jó törköly-palinka kapható. Az általam kiszolgáltattott törköly pálinka valódiságáért felelősséget vállalok, — mert az nem spirituszos keverék, hanem igazi törköly-kivonat.

Árak literenként:
I-ső rendű valódi törköly-palinka literje 50 kr.
II od rendű valódi törköly-palinka literje 40 kr.
I-ső rendű törkölyön megeresztett pálinka literje . 28 kr.
II od rendű törkölyön megeresztett pálinka literje . 24 kr.

Árak hektoliterenként:
I-ső rendű valódi törköly-palinka 1 hektl. 35 frt.
II-od rendű valódi törköly-palinka 1 hektl. 30 frt.
I-ső rendű törkölyön megeresztett pálinka 1 hektl. 18 frt.
II-od rendű törkölyön megeresztett pálinka 1 hektl. 15 frt.

Kérem a megrendeléseket postai vagy bármí úton hozzám intézni. Pontos és lelkiismeretes kiszolgáltatásról kezeskedem.

Maradtam tisztelettel:
Kovács Ferencz
vegyeskereskedő és pálinkafőző,
IX. tized 61/2. szám.
Kecskemét, 1886. ápril hó.
92 (3-2)

A legfrisebb töltésű ásványos **gyógyvizek** u. m.:

Karlsbadi, Emsi, Gishübl, Halli és Lippiki jodvizek, Gleichbergi, Kissingen-Rákóczi, Koritniczai, Marienbadi, Selter üveg és korsókban, Budai Ferencz József keserű víz, legbiztosabb jóságú friss töltésű minőségben kapható az egész nyári idény alatt

Molnár János
gyógyszertárában. 97 (0-1)

A budapesti nagy — lóversenyek
Május 2., 4., 6., 9., 11., 13. és 16-án lesznek.
Kezdetük d. u. 3 órakor.

Minden nap 6-7 futam. 1000 forintól egész 5000 forintos díjakkal. — Minden nap egy-két gát- és akadály-verseny is.

Helyárok:
I-ső helyre: Urak 5 forint.
Hölgyek vagy katonatisztek 3
II-ik oszt. egyaránt 1

Vasútnak és gőzhajók snű közlekedése mellett egy nap messzefüldről Budapestre és vissza lehet utazni, s ha valaki 3 napot szárn reá, két nap láthat verseny.
99 (1-1)